

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za isповijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje misa preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Ureduje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 47 (585), 16. listopada 2022.

KRALJICA

29. nedjelja kroz godinu

Bog je dobar

Evo me, Isuse!

Dolazim ti danas jer me zoveš.

*Danas nas želiš potaknuti na
ustrajnu molitvu, na molitvu koja
oblikuje srce i dušu molitelja,
na molitvu koja hrani našu vjeru
i čisti ljubav, na molitvu koja nas
približava tebi i koja i u našoj nutrini
oblikuje naše želje i potrebe.*

I. čitanje (Izl 17, 8-13), II. čitanje (2Tim 3, 14 – 4, 2)

Evangelje po Luki (Lk 18, 1-8)

MOLITI

Molitva spada u elementarni odnos s Bogom, s onosvijetom. Molitva je neka vrsta religioznog disanja. Neka vrsta izlaska iz ovoga svijeta i prijelaz u drugu stvarnost. Kroz molitvu čovjek se više uzdiže nego li kroz svu racionalizaciju. Očito je kada govorimo o molitvi da ne mislimo na izricanje molitvenih formula. Mislimo na izraz vjere svojeg povjerenja u Boga, svojeg osobnog odnosa. Samo onaj koji vjeruje u osobnog Boga njemu se obraća.

Molitvom mi ispovijedamo osobnog Boga i njegovu brigu za sva stvorena, a osobito za čovjeka koji je njegova slika u ovome svijetu. Kroz molitvu čovjek na najosobniji način uspostavlja kontakt s onim u kojemu ima povjerenje, kojemu se nada kao svojem spasitelju. Kroz molitvu prvenstveno izražava svoju ovisnost o Bogu, a iza toga slijedi izricanje svojega stanja i svojega raspoloženja, svoje prošnje. Početni stav molitve jest uvijek predanje u volju Božju – "neka bude tvoja volja kako na nebu tako i na zemlji". Ovo je početni stav molitve. Istinska molitva je iskonska meditacija.

Molitva je predanje i divljenje, otvaranje sebe Bogu i predanje u Boga. Kroz molitvu nastaje zajedništvo i jedinstvo s Bogom. Ona je uvijek protkana ljubavlju i nadom. Molitva je također dijalog. Otvaramo se da nama Bog po svojem Duhu progovori i mi njemu iznosimo svoja predviđanja i svoje brige, svoje radosti i svoje patnje. Čovjek se ne obraća Bogu zato što bi bio nemoćan, nego zato što doživljava Boga kao svoju puninu i svoje mjesto. Duhovni učitelji nas uče da je bitno za molitvu postati svjestan da smo mi po Bogu nastali, da smo na Božjoj brizi.

Kroz vjeru se ulazi u to međusobno povjerenje. Pa i onda kada svoj život doživljavamo kao nešto što ne možemo miriti s dobrotom i ljubavlju, i tada nas se Bog ne odriče, ne ostavlja. On je s nama i kada ga ne zamjećujemo. "Ti si bio sa mnom i kad nisam znao". Međutim, čini nam se kao da nas Bog svemoćni ne čuje u našim vapajima. Ipak nije tako. Biblijski je to rečeno kroz jauke patnika Joba. Bog je s njima i u patnjama i kušnjama. I na koncu bi blagoslovljen.

Biblija nas poučava da budemo konstantni i ustrajni u svojem obraćanju Bogu. Molitva je ispovijed Bogu. Nekada to može biti bez ikakve riječi i ikakvog traženja. Molitva je osjećaj bivstva pred Bogom. Isus se moli osobito u posebnim časovima. Posebno se moli kad "je došao njegov čas" (Iv 12, 23; 17, 1). Njegova je molitva usmjerena na to da izvrši volju Očevu. Njegova je molitva raspoložena Božjoj volji i Božjem planu. "Oče, u tvoje ruke predajem svoj duh" (Lk 23, 46). To je vapaj kad izvanjski izgleda da je napušten.

Cijeli Isusov život je ljudska molitva i Božansko primaknuće čovjeku. Da bismo se otvorili Bogu, da bismo počeli moliti, vrlo važno je da postanemo svjesni sebe i Boga koji je u našem srcu. Tada nam razgovor s Bogom postaje blizak i osjetljiv. Svaka je molitva uslišana ako je moljena otvorena srca. Jer prvi cilj molitve jest, ne postignuće nekih dobara, nego promjena sebe i približavanje Bogu. Ako nam molitve nisu uslišane, onda je razlog u nama samima. Možda molimo da prema nama bude volja Božja, a zadržavamo svoju.

Također je potrebno napomenuti da je potrebno učiti moliti. Da bi se istinski postavilo u nabolje stanje duha potrebna je priprava. Apostoli su molili Isusa da ih uči moliti. Mi zapadnjaci znamo, tako su nas naučili, ponavljati molitvene formule, ali se ne znamo pripraviti za molitvu. Naše molitve trajno se postavljaju tako kao da smo mi i Bog odijeljeni pa ga molimo tamo iza zastora. Molitva je, kako je već rečeno, susret s Bogom, a to započinje prvenstveno u našem srcu. Srcem i u srcu se želi i moli. U srcu se osjeća Božja blizina i uslišanje. Možda i znamo molitve usana, ali ne znamo molitve srca. Isus nas uči da budemo uporni u molitvi srca. I sigurno ćemo bit uslišani. Kroz molitvu se događa najsakralniji susret čovjeka i Boga. Dosta toga bi trebalo upozoriti o devijantnim molitvama. Često se molitvu uzima samo kao prošnju za pomoć. Dapače molitva ne rađa povjerenje nego izaziva strahopoštovanje. Takva molitva se sigurno ne može uklopiti u kršćansko vjerovanje u Boga ljubavi.

Kad se molitvu svede samo na prošnju, onda je čovjek sretniji da se ne treba obraćati Bogu. Boga se drži za urgentni slučaj, a bolje je da ne treba. Dok, istinska molitva je razgovor a ne prošnja. Molitva nema formulara. Potrebno je da svatko tko vjeruje progovori svojim riječima i svojim osjećajima.

Marijan Jurčević, OP